

● در مارف خه زنده دار ●

سمتانه

خانووی حاجی ئاغاله سرگردیکی بلند بووله قهراغ گونده که دانیشتوانی گوند وده ورویه رنایان نابوو قه لای حاجی ئاغاه ئه وی راستیش بی ئه وه بووله دیوی پشته وه ی کرده که شوینه واری شووره ی قه لای دیرین تا ئیستا ماوه ته وه ، ده لاین قه لای نوحته ی پاسه وانسی بووه له سه رده می ساسانی به کانه وه تا روزه گارانی عوسمانی ، گویا له ونوه سه رباز وجه ندرمه باسی ده وزی وناوچه که یان کردووه .

خانووی حاجی ئاغاه له لای ده سته چه په وه ده پروانی به گوند ، ئه مه به قه د لیزایی نیکه وه بوو ، تاده هات به ره و خوار ده بووه وه و ماله کانیش تا قهراغ زی ده کشان وله گه ل ناعووری تووتنه وانه کان تیکه ل ده بوون .

حاجی ئاغاه پساوئیکی به سالآ چوو بوو ، نه خوش بوو ، ده ردی گران بوو ، زه بروزه نگگی ده وری لایه تی کز بوو بوو ، له سه رده می رابردوودا به ده ست و بازووی خوی هه رچی بویستایه ده بیکرد ، به لام له م سه رده مه دا تووانای ئه وه ی نه ما بوو له مال بیته ده ری له بهر ئه وه کاروباری به رینه بردنی گوندی دابروه قادر ئاغای کوره بچووکی ، چونکه دایکی کوره گه وری ئاغازاده نه بوو .

ئیسواران له سه ر سه کوی به رده م مالی خویمان نونیشان بو راده خست وله سه ری راده کشا . له ماوه ی نیوان نویژی عه سرو شیوانیش دا خه لکی روویان ده کرده قه لای حاجی ئاغاه ، بو هه وال پرسینی وپشوونیکیان له ونی ددها .

خه لکی گوند هه موویان ده یانزانی ئایینی تاییه تی له مه جلیسی ئاغاه دا هه یه ، به وه ی خه لکه که ، ته نانه ت مندال و هه رزه

دهبوو له سهر نه ژوندابنیشن ، ههروهه نه دهبوو کهس له لای دهسته چهپی حاجی ئاغا دابنیشن چونکه رووی ده کهوته لای دهسته راستی یهوه ، نهمه له بهر نهوه بوو کانی ژنان که وتبووه لای دهسته راستی قه لای حاجی ئاغاوه . که ژنان بو سهر کانی ده چوون له مالی حاجی ئاغاوه دیار بوون . که له کانیش ده گه رانه وه وه کوبه ره رووی مالی حاجی ئاغا بین و ابوو ، به لام له بن گرده که وه پیچیان ده کرده وه و ده چوونه ناودی .

کهس نازانی نهم ئابینه کهی دروست بووه ، ته نیا خه لکه که نه وه نده ده زانن له وه ته ی حاجی ئاغا هه یه کهس له دیوه خانهی سهر سه کوئی نه وه به شیوه نیکی وا دانافیشی که رووی بکه ویتته کانی ژنانه وه ، مه گه که سوکاری نزیکی حاجی ئاغا نه بی له ئاغازاده کان وه هندی کونخا و توتته وانی پیری رزیو هه که سیکیش نه گه بزیه که مین جار پیی بکه و تابه نهم مه جلیسه هه موو شتیکیان تی ده گه یاند له م بابه ته وه .

ئهو ئیواره یه حاجی ئاغا ههستی کرد که له شی ساغه ، له بهر نه وه نه خووشی له بیس چوو بووه وه ، شتی وای که م به خوویه وه هدی ، له بهر نه وه روو خوش و دم به پیکه نینی بوو ، قسه ی خووشی له گه ل پیاوه کان ده کرد و به گالته وه جنیوشی به میرد مندال و هه رزه و لاره کان ددها ، به وه ی بی تووانا وترسنوکن هه رچی ئه ویشه له کاتی خوئی دا عه رش و قورش له بن پیی ده له رزین و بالنده به بی فرمانی ئه و نه ده فرین !

ئیتیر به هوی ئه وه ی ئه ورژه ته ندروستی باش بوو ، له هه موو که سیک زیانر قسه ی ده کرد و زوریش دلخوش بوو ، به لام له پاش ماوه ییک دانیشتووانی مه جلیسه ههستیان کرد که حاجی ئاغا خه ریکه به ره به ره سارد ده بیته وه ، بزه و پیکه نین له سهر لیوه کان و دم و چاوی که م ده بنه وه ووزیاتریش هه ول ددها که دانیشتووان قسه بکه ن و ئه و گوی بگری په پتا په پتا وورده ئاوووری له لای دهسته راستی ده دایه وه به لام دیاره کهس نه بوو نه وه نده ئازا بی بتووانی ئاوووریک له پشته وه ی بداته وه و و ته ماشای ئه و لایه بکا که حاجی ئاغا رووی لی کرد بوو . خوئی خووار ده کرده وه و سهری بلند ده کرد و ملی ده خوراند ، هه موو هه لسو که وته که ی ئه وه ی ده گه باند که شتیکی نا ئاسایی له لای دهسته راست له خووارووی قه لای حاجی ئاغاوه هه یه

له ناو نهم مه جلیسه گه وره یه دا له حاجی ئاغا به ولاره کهس نه یسه زانی رووداوی لای دهسته راستی قه لای حاجی ئاغا نا ئاسایی یه . هه رزه و لاری که پشتیان له شانوی روودا و بوو هه رگیز زاتی نه وه یان نه ده کرد ئاووور بده نه وه ، هه رچی پیرو به سال اچوو و ئاغازاده کانی که روویان له شانوکه بوو ، هیچ شتیکی نا ئاسایی نه که وته بهر چاویان ، به لام هه مووشیان ههستیان به ناره حته ی حاجی ئاغا کرد .

ئیتیر کات دره ننگه بوو ، بانگی شیوان نزیک بووه وه ، خه لکه که یه ک له دووای یه ک خوا حافی زیان له حاجی ئاغا کرد ، به لام ئه و هه موو بیرو هوش وه ست و نهستی لای دیمه نی دهسته راستی مالی خویمان بوو ، له پاش نهم هه موو پیش خووار د نه وه و ته نگاو بوون و گوررانه سایکولوجیانه ی به سهر حاجی ئاغادا هاتن ، بلحه بلحیکی لیوه هات و ووتی : فایده ی چی تازد ته واو ، خوا ده زانی جار نیکی تر ده یان بینمه وه یانا ؟!

ئهو شه وه تا به یانی خه و نه چووه چاوی حاجی ئاغاوه ، نهم لاو ئه و لای ده کرد ، نوقمی ناو گیتی خه یال بوو بوو له گه ل ده روونی ده دا : بوچ یه کسه ره له مه سه له ی نه کوئی یه وه ؟ بوچ ئه له چه وته ی نه ناردا ؟

با خه لکی دابنشتین ئه و له هه موو ژبانی دا هه رچی کرد بی به دزی نه یکر دووه ، هه موو شتیکی ئاشکرا بووه ، هه موو کرده و نیکی له پیش چاوی خه لکی بوو ! به لکوسبه ی و دوو سبه ی و جار نیکی تر ئه و کاره رووی نه دایه وه !

نهم وه ره وورد و لیکدانه وانه خه ریک بوون میشکی حاجی ئاغا بته قینن به لام بریاری دا واز له م مه سه له یه نه هینی ، ئیتیر که وته پیلان دانان بو سبه ی و دوو سبه ی تا ده گاته ئامانجی خوئی .

حاجی ئاغا باش ده یزانی سهر له به یانیان و کاتی چه شته نگاو و ئیواران نیوان بانگی عه سر و بانگی شیوان به گشتی ژنان ده چن بو سهر کانی بی گومان هه رکه چاوی پی یان بکه و ی ، ده ست به چی ده که ویتته لیکو ئینه وه ، جا ئه وه گرنگ نی یه به یانی به یانی روو بدا که به ته نیا له ماله وه یه یا ئیواره بی که خه لکی لای ده بن له دیوه خانهی سهر سه کو .

بۆبەيانی حاجی ئاغا تا نزيك نيوه رۆل سەر نوينه كەي پال
كەوت ، پرووی كرده لای دەسته راستی و دەپر ووانی یه رتی
كانی ژنان . تووره بووبوو ، دەمی كەفی كردهبوو ، كەس
نەیدەویرا لە پیستی خوی بچوولیتەو . هەر وەها لە خەلكی
مألەو وەش كەس زاتی ئەو ی نەدەكرد پرسیارێك لە حاجی ئاغا
بكا ، كردهوێ وایان لی نەدی بوو ، سەریان سوڕ ما بوولەو ی
كە سەرلە بەیانی لە دیوێخانە ی سەرسە كۆپال بکەوی . ئەو
رۆژەش دنیا هەندێ گەرم بوو . پێش نیوهر و حاجی ئاغا پرووی
كردهوێ ناوماڤ ، ئەو رۆژە زۆر بی دەنگ بوو ، قسە ی نەدەكرد ،
كە سیش نەیدەویرا قسە بكا لە ترسی داگیرسانی هەرا ، بەلام
هەموو كەسێك دەیزانی شتیك لە ناوێو هەیه .

ئێوارە مەجلیس گەرم بوو ، خەلكە كە هەستیان بەوێ كرده
حاجی ئاغا تەندروستی باشە ، بەلام تەنگوچە لە مەنیك
چەرنووكی لە مێشكی گیر كردهوێ ، خەلكە كە هەموو بیریان لە
حاجی ئاغا دەكردهوێ ، ئەویش چاوی تەنیا لە رتی كانی ژنان
بوو و مێشكیشی لای ئەو دیمەنە بوو كە لە رۆژی رابردوودا
چاوی پێی كەوت لە پر زێرە لە حاجی ئاغا هەلسا!

- بە زاتی خوا خۆیانن!

سەری وەرگیرا و پرووی كرده دەرگای مالی خۆیان و بە دەنگێکی
بەرز هاواری كرده خزمەتکاری تاییه تی ی خوی :

- ئەلە . . ئەلە! . . وەرە زوو كە!

- بەلی قوربان

حاجی ئاغا دەستی بۆ سەر رتی كانی ژنان درێژ كرده
ووتی :

- ئەم دوو كچه دەبینی چۆن وەك قاز دەرۆن و زۆر لە خۆبا یین!

- بەلی قوربان .

- دەپر و بزانه كچی كامە ناجسنیكن وابە فیزو و دەرۆن و وەكولە
خۆیان گەورە تر لەم ناویدا نەبی!

ئەلە چەوتە چووێ سوڕاگی دوو كچه كە و حاجی ئاغاش كەوتە

باسیان :

- من نەمدیوێ كچی چوارده پازدە سالی وایی پەروا بی
، كچی خرو پر و جوووان ، بەم جۆرە خۆیان با بدەن لە رینگە ی
كانی جەرە ی سەر شانیان لە شەوقی ناز و فیزیان بلەریتەو ،
ئەنگوچکیان لە سەر قوڵ و باسکیان بترازی!

كابرایێکی پیری بە سالا چووی تووتەوان ووتی :

- قوربان لە سایە ی خوا و ئێسو وە ، خۆیسا و هەرنی یه بتوانی
ئاو پریش لە رتی كانی ژنان بداتەو ، لە بەر ئەو بی شەرعی
نی یه ژنان لە نیوان خۆیان دا هەرچی بکەن .

- بەلی راستە ، بەلام هەموو شتیك سنووری هەیه ، بۆچ لە
رەوتیان دائەم سمت و كەفە لە گەر وە جووانانە یان با دەدەن ،
ئەمە بی شەرعی نی یه؟

هیشتا حاجی ئاغا قسە ی تەواو نەكرد بوو ، ئەلە چەوتە هاتەو
، بە هەفكە هەنسك ووتی :

- قوربان! ئەمانە بە كیكان كچی هەمزە ئاغای نەو ی عەزیز
ئاغای مامی باوكتە ، ئەو تیریان كچی مچە ی شەریفە!

حاجی ئاغا تووره بوو ، دەمی تێك ئالا ، قسە كانی پچر پچر
بوون ، نەیدە زانی بریاری چی بدا ، لە بەر ئەو هەرسەری با
دەدا و بلمە بلمی دەهات ، بەلام دیار بوو بۆ بریار دەگەرا . ئەلە
هەر بە پیو وەستا بوو . خەلكە كەش چاوه رووانی قسە ی حاجی
ئاغا بوون . لە پاش كۆكین و سەر بادان و گەرز بوون ووتی :

- نەیسە كچی هەمزە ئاغا هەر چیش بكا رتی تی دەچی!
بەلام كچی مچە تۆ بۆلە قالی خۆت دەر چووی؟ نازانی كچی
كی ی؟

هەندێکی تریشس كۆکی و بە دەم هەنسكەو لە سەر قسە كانی
رۆشت :

- بەلی! بەلی! نەو ی عەزیزی مامی باوكیشم ، خوا
سەلامە تیان كا ، وە نەبی زۆر بە رتی و جی بن . . نابینی

نه پندنه بزبون نه و بیان پر به هم سو دنیا بلا بوونه ته وه .
 کښتوونه ته مه که ومه ديه و فایي ی شام . برون به نه فندی و
 د وای هقی هژارانش ده کهن . نابینی کچی هم مزه ناغا
 وه کوته نیا له گهل کچی مچه ده سته خوشکایه تی ده کا و
 - رزی کانی خوی با ده دا ! به لکو جه رهش له سهر شانی دانه نی
 وه کو مسکینان ده چینه ناوی !

کهر بهرامی نه دایه وه . ورزنه له ده می دانیشتونان
 دهرنه چوو ، نه له چه و تهش له خزمهت وه ستا بو و چاوه پروانی
 بهرمانی ده کرد . حاجی ناغا دا ما بو و وه کوبلی هیشتا
 بریاری نه دابوو چی بکا . دهستی به کوکین کرده وه ، زوری
 کزکه کاس سرووشتی نه بوون . بیری ده کرده وه ، سهری با ده دا
 . له پر خوی راست کرده وه و پرووی کرده نه له ووتی :

.. خد بهر بو کچه که ی هم مزه ناغا بنیره بابی بومالی خومان بو
 نه وه ی ته نی ی بکه م ، ده سته خوشکایه تی هم مو هرچی و
 هرچی پیک نه کا و جه ره له سهر شانی دانه نی و بچی بو کانی .
 نای که شووره یی یه ! بومچه ی ناشه ریفیش سهرانه ی خه تاي
 کچی لی وهر بگرن .

- قوربان به ناوی چی یه وه سهرانه ی لی وهر بگرین ،

- به ناوی نه وه ی کچی خر و پرو جوان و سمت گه و ره و
 نه ستوره نابی به م شپوه یه خوی بنوینی له رزی کانی ی
 ژنانا ! نه له زمانی تیک تالا ، له حاجی ناغا نه گه پشت ،
 چونکه ناوی هم سهرانه یه ی بو روون نه کرده وه . زور باشیش
 ده یزانی که نه و سهرانه یه له مه و دووا ده بیته سهرانه نیکی ترو
 ده چینه ناو نه وانی دیکه وه ، تیر ووتی :

- قوربان ! واته سهرانه ی سمت .

- به لی ! به لی ! گه و جه ! به لی «سمتانه»

له پروزی ۱۱ ی مارتی ۱۹۸۴ له

شاری عه نایه ی جه زائیری نو سراهه ته وه .